

muligt, at en Frimenighedspræst paa denne Maade lodser den ind i Præsteembede, som vedkommende Biskop efter Prøve (her sammen med to Kolleger, der var enige med ham) har erklæret ikke brugelig.

Som Stykke 4 i denne Paragraf flyttes § 2, Stykke 1, op.

Ad § 2, Stykke 1. Dette Stykke flyttes op i § 1 som Stykke 4 og faar følgende Tilføjelse (efter: „den teologiske“): „naar de indstilles hertil af paa-gældende Menighedsraad og af Biskoppen efter en Prøve anbefales, og det er 8 Aar, siden de tog deres Embedseksamen.“

Begrundelse: Det maa i det hele ønskes, naar andre end Teologer skal være Præster, at disse da maa have saa høj en Uddannelse som muligt, og der er derfor Grund til at gøre Vejen lidt lettere for Akademikere end for andre. Man kan formentlig væsentlig være sikret imod, at Akademikere skal fristes til at søge Præsteembede af ikke-aandelige Grunde, idet Præsterne er lønnede saa slet, som de er, og saa langt under, hvad andre Akademikere kan naa.

Ad § 2, Stykke 2, tilføjes (efter: „findes forsvarlig“) som nyt Punktum: „Til denne Prøve saavel som til den i § 1, Stykke 4, nævnte Prøve bemyndiges Biskoppen til at tilkalde som Censorer to Kolleger, idet vedkommende Biskop dog selv har Ansvar og Afgørelsen.“

Begrundelse: Det er allerede praktiseret ved næsten alle de hidtil sted-fundne Prøver, at to Biskopper har været til Stede som Censorer, og vi, som har været til Stede, maa afgjort tilraade, at dette lovfæstes. Det er saa vanskelig en Opgave at skulle afgøre, hvorvidt en Mand er i Besiddelse af den Modenhed og de Kundskaber, der betinger Indgang i Præsteembede uden teologisk Eksamen, at en Biskop maa antages at være taknemmelig for ikke at staa ene, og det er ganske særlig af Betydning, naar Biskoppen paatænker en Forkastelse.

Det er behageligt for Biskoppen ikke at være ene, ganske særlig naar paagældende Kandidat er af samme kirkelige Retning som den Biskop, i hvis Stift han har søgt Ansættelse, og det er endelig for en Mand uden teologisk Eksamen af Betydning, at hans Indgang i Præstestillingen ikke skyldes en enkelt Biskop, men at han, trods sin manglende Uddannelse, er anerkendt af et Kollegium af Biskopper. Endelig synes Censorer nødvendige, naar Bestemmelsen i § 4, 2det Punktum, om Lægmandspræsters Ret til at søge Forflyttelse, bliver op-hævet, og Lægmandspræsterne derved med Hensyn til Forflyttelse stilles lige med andre Præster, idet de da ordineres ikke alene til vedkommende Menighed og vedkommende Biskops eget Stift, men ordineres til hele Folkekirken.

Ad § 3. Saafremt den foreslaaede Opflyttelse af Stykke 1 i § 2 finder Sted, foretages i denne Paragraf de nødvendige Redaktionsændringer.

Ad § 4. Loven affattes saaledes: denne Lov, medmindre han er villig til at aflægge Folkekirkens Præsteløfte og, for saa vidt det ikke drejer sig om Ansættelse som Valgmenighedspræst, er under 60 Aar. — Paragraffens sidste Punktum udelades.

Begrundelse: Der synes ikke at være nogen Grund til at hindre det, hvis en Valgmenighed skulde ønske at faa en Mand ordineret til sin Betjening, fordi denne Mand havde passeret de 60.

Naar Lægmandspræster er antaget ikke alene af den vedkommende Biskop i det Stift, hvor de først søgte Embede, men af et Kollegium af Biskopper, bør de neppe for al Fremtid holdes som en særlig Klasse af Præster, idet de da let vil gaa med et Pariapræg. Baade kan de selv have godt af en Forflyttelse, og hvis de duer noget, kan Kirken andetsteds, end hvor de først er ansat, faa Gavn af deres Tjeneste.

Ad § 6. Stykke 1 udgaar.

Begrundelse: Stykket er formentlig unødvendigt.

Johs. Gøtzsche.